

Slutningsforhandlingen (§ 195) knytter sig umiddelbart til Bevisforhandlingen.

Forhandlingerne fortsættes uafbrudt i det begyndte og de paafølgende Retssmøder, der faaibdt muligt skulle holdes paa de umiddelbart efter følgende Dage, uden Hensyn til at disse ikke ere de for Retten bestemte almindelige Retssdage. Forhandlingen regnes ikke for afbrudt, fordi der indtræder en Standsning i den, saasom fordi en Kjendelse maa affiges, eller et Vidnes Ankomst oppebies, naar Retten dog ikke skrider til nogen anden Sags Foretagelse.

§ 189.

I Reglen gives Ordet først til Sagsøgeren og derpaa til Sagsøgte, medmindre Rettens Formand finder Grund til at bestemme, at Parterne i en anden Orden skulle fremføre deres Beviser. Han bestemmer ligeledes, om Parternes Afhørelse skal finde Sted, forinden Vidner og Syns- eller Skjønsmænd afhøres, eller efter disses Afhørelse.

§ 190.

Parterne afhøre selv de af dem fremstillede Vidner. Saasnart et Vidne har besvaret et forelagt Spørgsmaal, kan Modparten nærmere udspørge det med Hensyn hertil. Dog kan den, der fører Vidnet, modsætte sig Afbrydelsen, naar hans egen Tilspørgsel om det paa-gjældende Punkt endnu ikke er tilendebragt. Naar et Vidnes Afhørelse er fuldendt, kan Modparten, inden det aftræder, faa det underkastet en ny Afhørelse, hvortil den, som oprindeligt har ført Vidnet, atter kan stille Modspørgsmaal.

Retten kan stille Spørgsmaal til Vidnet, saavel til nærmere Opklaring af Punkter, hvorom Parterne have spurgt Vidnet, som til selvstændig Oplysning om Sagen.

I Reglen maa et Vidne ikke høre paa de foregaaende Vidners Forklaring, medmindre Retten bestemmer anderledes.

§ 191.

Rettens Formand vaager over, at Vidneforhørene foregaa med Orden og Værdighed. Han kan overtage Vidnets Afhørelse og forbyde Parten umiddelbart at forhandle med Vidnet, naar denne ikke vil rette sig efter hans Paalæg og Trettesættelser; han kan gribe ind, naar Parten i Vidnets Afhørelse gaar udenfor Sagen, og han kan slutte Vidneforhøret, naar det skjønnes, at intet Videre til Sagens Oplysning kan ventes at ville fremkomme ved dets Fortsættelse.

§ 192.

Naar udmeldte Syns- eller Skjønsmænd have afgivet deres Forretning, kunne baade Parterne og Retten stille Spørgsmaal til dem. Deres Afhørelse foregaaer efter de om Vidner gjældende Regler. Dog kunne Syns- eller Skjønsmændene i Reglen raadslaa om Svaret, medmindre Retten ifølge Paastand eller paa Embedsvegne bestemmer, at de skulle afhøres enkeltvis.

§ 193.

Naar en Part har afgivet Forklaring af egen Drift, er Modparten berettiget til at stille yderligere Spørgsmaal til ham i Overensstemmelse med de i § 96 givne Regler.

§ 194.

Dviftigheder, som opstaa under Bevisførelsen i Anledning af Indsigelser eller Forlangender af Parter, Vidner, Syns- eller Skjønsmænd, paakjendes af Retten, efterat Vedkommende have yttret sig. I Retssbogen maa optages en nøiagtig Angivelse af Indsigelsens eller